

ψων. Εἶνε ἀηδὲς νὰ ζητῇ τις ν' ἀνασκευάζῃ τοιαύτας σκέψεις, ἐνῶ ἔχει νὰ παρουσιάσῃ πρὸ τῶν ὁμμάτων τοῦ κοινοῦ ἔργα τετελεσμένα. Καταπίπτουσιν ἀφ' ἐαυτῶν αὐταί, ὡς ἀβέβαιοι καὶ ἀόριστοι.

* *

Ἐχοντες λοιπὸν οἱ διημέτοιοι Ἀθηνῶν ἀφ' ἐνὸς παρελθόν, ἔργα, δεδοκιμασμένα πρόσωπα, δεδοκιμασμένην διαγωγὴν, ἀφ' ἑτέρου δὲ προγράμματα, κενὰς ὑποχέσεις, διατετορνευμένας φράσεις, δύνανται ἀσφαλῶς νὰ κρίνωσι καὶ νὰ σχηματίσωσι πεποιθήσιν ἀληθῆ, ἐδραϊάν, ὅπως διὰ τῆς ψήφου των ἐκφέρωσι τὴν ἐτυμηγορίαν των.

Ὁρθοφρονούντες ὅμως καὶ ἐπὶ τῶν πραγμάτων ἐρειδόμενοι, δὲν δύνανται ἢ νὰ συνεχίσωσι διὰ τῆς ψήφου των τὸ ἔργον τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, ἐὰν θέλωσι νὰ ἴδωσι τὸν δῆμον τῆς πρωτεύουσας ἐκεῖ ὅπου ἐμπρέπει αὐτῷ.

Λυκαδητινὸς

ΕΚΛΟΓΙΚΑ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ

Δεληγεωργικοὶ καὶ Τρικουπικοὶ παλαίουσιν ὡς μονομάχοι. Ὁ κ. Λεωνίδας Δεληγεωργῆς ἔφθασεν ἤδη ἐκεῖ. Οἱ πρῶτοι χρησιμοποιοῦσι τὰ κεφάλαια τῆς ἀντιπολιτεύσεως· οἱ δεῦτεροι τὰ κεφάλαια τῆς κυβερνήσεως. Οἱ τελευταῖοι ἀνοίγουν βίβλους ταμιακὰς καὶ εἰσαγγελικὰς, προσωποκρατοῦν ὀφειλέτας ἐκ δεκάτων παλαιῶν χρήσεων, ἐναντίον τοῦ ἐνεργητικοῦ νόμου τοῦ δίδοντος προθεσμίας μέχρις Ἀπριλίου 84, καὶ ἀφοῦ δώσουν τὸν ὅρκον τῆς πίστεως ὅτι θὰ ψηφίσουν τὸν ὑπουργικὸν ὑποψήφον, ἀπολύονται· ἐκδίδουν κατασχετήρια διὰ πλημμελήματα, διατάττοντες τὴν Εἰσαγγελίαν νὰ μὴν ὑποβάλῃ εἰς τὸ Συμβούλιον περαιωμένας τὰς δικογραφίας, ἕως οὗ προσέλθωσι τῷ κ. Θεμιστοκλεῖ Τρικουπῇ οἱ συγγενεῖς καὶ δώσωσι τὸν ὅρκον τῆς πίστεως· διώρισαν πολλοὺς προ-

σθέτους προσωρινούς ὑπαλλήλους εἰς τὰ Ταμεία, τὰς Ἐφορίας καὶ τὰς Ἀλυκὰς· παύουν καὶ ἀπειλοῦν μὲ παύσεις ἄλλους. Ὑπάρχουν ὅμως καὶ μερικοὶ τῶν ὑπαλλήλων, οἱ γέροντες πρωτοκολληταί, ἀντιτάσσοντες περιφρόνησιν εἰς τὴν ἀπειλὴν καὶ λέγοντες : παύσατέ με, ἐγὼ εἶμαι δεληγεωργιστής, ὅ,τι δουλεῖα νὰ κάμω, θὰ μporέσω νὰ βγάλω τὸ καρβέλι τῶν παιδιῶν μου.

Ἐν Παραχελωίτιδι ἔχομεν ἀγριώτερά ἐπεισόδια· τὸ κόμμα τοῦ πρωθυπουργοῦ ζητεῖ νὰ ἐπιβληθῇ καὶ τραμπουκικώτερον. Καὶ δὴ παλληκαρὰς τις ἦλθεν εἰς λόγους ἐντὸς καφενεῖου ἐν Νεοχωρίῳ μὲ τὸν υἱὸν ἐνὸς Παππακόστη· εὐτυχῶς παρεμβάντες οἱ παριστάμενοι τοὺς ἐχώρισαν τῇ ἐπαύριον ὅμως, συναντήσας ὁ παλληκαρὰς τὸν νέον ἐπὶ κάρρου ἐπιστρέφοντα μὲ τὸ δίκανόν του ἀπὸ τὰ κτήματά του τὸν προσκάλεσε διὰ πιστολίου· ὁ νέος ἀπήντησε διὰ τοῦ ὅπλου, καὶ ὁ παλληκαρὰς ἐφονεύθη.

Ὡστε ἡ πάλιν προμηνύεται σφοδρότατη μεθ' ὅλα οἱ δεληγεωργικοὶ νομιζοῦσι βεβαίαν τὴν ἐπιτυχίαν τῶν δύο δημάρχων εἰς τὰς δύο πόλεις· ἀμφιβάλλουσι δὲ διὰ τὸν τῆς Μακρυνείας, διότι ἐκεῖ ἐξετέθησαν δύο ὑποψήφιοι τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

ΘΕΑΤΡΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀἰδᾶ.

Εἶνε φαίνεται ἀποφασισμένον εἰς τὰς ἀνερευνήτους βουλάς τοῦ Θεοῦ τῶν Ὀλυμπίων... Τσόχα νὰ μὴν ἐπιτύχῃ καμμία ἐκ τῶν παραστάσεων, τὰς ὁποίας μᾶς προσφέρει καθ' ἐκάστην ἑσπέραν εἰς τὰ ἀνάκτορά του. Ἐνῶ ὅμως αἱ ἑθνηκαὶ αὐτοῦ διαθέσεις ἐξεδηλώθησαν εἰς ὅλα ἐν γένει τὰ

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἱδ. ἀριθ. 503)

Τὴν ἐπαύριον ἔδωκεν ἐλευθερίαν εἰς πάντας τοὺς ὑπκρέτας νὰ ἐξέλθωσι δι' ὅλης τῆς ἡμέρας. Οὗτοι δὲ ἐπωφελοῦμενοι τῆς δοθείσης ἀδείας, τοῦ νὰ μεταβῶσι τῇδε κίχκισε ἀνεχώρησαν πάντες ὅμοι πρὸς διασκέδασιν εἰς ἅγιον Γερμανόν, οὐδόλως ἀναλογισθέντες ὅτι ὁ βαρόνος ἠθέλησεν ἀπλοῦστα νὰ ἀπαλλαχθῇ τῆς παρουσίας των.

Δὲν ὤφειλε καὶ αὐτὸς νὰ ἐτοιμάσῃ τὰ πρὸς μετοικεσίαν του; Τὸ τοιοῦτο δὲν ἦτο μικρά τις ὑπόθεσις. Δὲν μεταφέρονται ἑκατομμύρια, ὡς συνήθης τις σάκκος. Σχεδὸν ὅλην τὴν ἡμέραν διῆλθε κλείων ἀσφαλῶς ταμεία, ἐν οἷς συνεσώρευσε τὸ χρυσίον, τὰ τραπεζικὰ γραμμάτια, τὰς ἀξίας, καὶ ἀναισχύντως καὶ ἀνεν τύψεως τῆς συνειδήσεως τὰ κοσμήματα, ἅπερ ὁ ἀδελφὸς του ἔδωκε τῇ συζύγῳ του.

Εἶναι ἀληθὲς, φεῦ! ὅτι ἡ ταλαίπωρος Λουκία δὲν εἶχε πλέον ἀνάγκην τῶν ἀδαμάντων, ρουβινίων καὶ σμαράγδων. Τὰ ἀντικείμενα ταῦτα τῆς πολυτελείας, τὰ ὅποια τόσαι γυναῖκες ἐπιθυμοῦσι, δι' αὐτὴν ἦσαν χωρὶς ἀξίας.

Τέλος ἡ ὑπὸ τοῦ βαρόνου ἀναμενομένη στιγμή ἔφθασεν.

Ὡς προχθὲς, ἅμαξά τις ἔστη πρὸ τῆς κιγκλιδωτῆς θύρας τοῦ οἰκήματος, ἀλλὰ δὲν ἦτο πλέον τὸ ὄχημα τοῦ ἱατροῦ, ἀλλ' ὁδοιπορικὴ, εὐρεῖα, στερεὰ καὶ ἐλαφρὰ συγχρόνως ἅμαξα. Ὁ ἡνίοχος ἦτο ὁ αὐτός· μόνον ἀντὶ ἐνὸς ὑπῆρχον ἐζευγμένοι δύο μεγαλοπρεπεῖς ἵπποι. Οἱ ὑπκρέται ἐσπευσαν εἰς προὔπαντησιν τοῦ ἀγαθοῦ ἱατροῦ Σαρωνῶ καὶ συνώδευσαν αὐτὸν μέχρι τοῦ κατωφλίου τῆς οἰκίας, ὅπου ἀνέμενε αὐτὸν ὁ κ. Δεσιμαῖζ.

— Κύριε ἱατρε, εἶπεν ὁ βαρόνος, δὲν ἔχετε νὰ περιμένετε, τὰ πάντα εἶναι ἑτοιμα. Ἡ οἰκίστις ὑμῶν ἔφαγε πρὸ μιᾶς ὥρας μετὰ ὀρέξεω. καὶ ἐνεδύθη καλῶς.

— Καλῶς, καλῶς, κάλλιστα, κύριε βαρόνε.

Τούτου δὲ διατάξαντος.

Ἀμέσως οἱ ὑπκρέται ἄραντες τὰ κιβώτια, ἔφερον ἐντὸς τῆς μεγάλης ἁμάξης.

Μετὰ μίαν στιγμὴν ἡ μαρκησία ἐφάνη κρατοῦσα τὸν βραχίονα τῆς γυναικὸς, ἥτις ἔμελλε νὰ ἐκπληρώσῃ παρ' αὐτῇ καθήκοντα ὑπηρετίας, δεσμοφύλακος καὶ μετ' ὀλίγον μαιᾶς. Προὔχρει ἤρεμος, τὴν ἡδύτητα ἔχουσα ἐν τῷ βλέμ-